

Danutė Bardauskienė

Eilės sau

Susirašinėju su savim –
Norėjau popierių paliesti,
Atskleisti uždangą širdies
Kad nepavargt nuo didelės tylos...
Net šaukti noris –
Kam taikytis su neteisybe –
Su popierinėm nuomonėm?
Bet argi iškamša žmogaus
Išgąsdinti Tave galėtų?...
Einu, paliesiu vaiko galvą,
Nuslinks tas debesis tamsus.
Girdžiu džiaugsmingą vaiko juoką –
Kaip gera būti su tavim...

Tiems, kuriuos aplanko meilė...

Aš noriu tikėti Tavim –
Tavo žodžiais, tik man pasakytais,
Lyg lietaus išpraustais dobilais
Kitomis akimis pamatytais.
Tu gali tikėti manim –
Širdis mana – ne vėjų pakraigė .
Likimas išpranašavo Tave –
Iš manęs jis šaipytis gal baigė...
...Lyg lietaus išpraustais dobilais,
Kitomis akimis pamatytais
Aš norėčiau tikėti tavim –
Tavo žodžiais, tik man pasakytais...

Revizija

Galvoju – reviziją atlikti reikia.
Ir ne bet kokią, o Jausmų.
Sakysite, kaip galima?
Kur žmoniškumas?
Aš jų nenurašysiu.
Tik apdulkėjusius jausmus arčiau patrauksiu
Nuo lentynos.
O tuos, kurie iš tolo žiba –
Padėsiu i dėžutę, lai pasiilsi.
Naujai atėjusiems
Sukelsiu skersvėjį !
Te pratinasi prie kasdienybės...

N... mugėje

- Ponia, kiek kainuoja
Pas jus kuklumas?
- Deja, jau jo nebeturim.
- Kodėl?
- Išsivežė į Airiją, ar dar kažkur...
- Prašyčiau išdidumo mano pasverti.
- Seniai bematėm..
- Tai ką pasiūlyt galit?
- Tik nuolankumo ir puikybės...

Apsiriko...

-Ačiū, tau, viešpatie, už pagalbą, - tarė žmogelis, atsipeikėjęs po operacijos.
Šalia jo stovėjo gydytojas, kurios rankos kvepėjo ligonio širdimi...

...Pasakykit man dieną ir valandą,
Kada pasaulis taps tobulas.
Kas įvyks? Šypsosimės?
Švelni spalva
Užkariaus gatves?
Gal - Labas, kaip jautiesi?
Nepamiršim paklausti.
Ar nepatikliai galvosim -
Kažkas čia ne taip...
Pavasari, tu esi tobulas!

In memoriam Plaškių bažnyčiai

Stovi Tu, ilgaamžė gražuole
Šiandien be karūnos –
Savo iškiliojo bokšto.
Stogo plyšiai – lyg akys išdurtos...
Nesvarbu, kad aptrupėję sienojai
Išdidi esi – siunti savo palaiminimą
Prūsų žemės artojams.
Lai plaks ilgai Tavo širdis...
(2010)

Karalienei Barborai

Vis Tave lyginu su šiandieninėmis meilėmis.
Su pigiais jausmų blizgučiais.
Atsiprašau - bet tai ir nesulyginama.
Kokia turi būti moteris,
Jei dėl jos karalius aukoti
Karūną norėtų?
O meilė įamžinta
Barboros bažnyčios languose,
Duryse ir slenksčiuose.
Amžinai ji gyvuos Vilniuje
Žygimantui Augustui ir mums.

Abejonės

Kai paskutinį kartą
Kryžkelėj sustojau
Aplankė mintys:
-Gal pasukti man
Siauruoju miško takeliu?
Gamtoj pabuvus,
Mintys prašviesės.
Prie ąžuolo prigludus
Vidinis nerimas užmigs...
-O gal nauju keliu,
Kur dar aš nebuvo, nueiti?
Bus kitos pažintys,
Nauji jausmai ir atradimai.
Tik nuojauta negailestingai kužda:
-Ar užteks laiko klaidoms ištaisyti?